A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2025. május 8.*

„Előzetes döntéshozatal – Menekültpolitika – 2013/32/EU irányelv – A 4. cikk (1) bekezdése és a 31. cikk (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontja – A nemzetközi védelem megadására vonatkozó eljárások – A hat hónapos vizsgálati határidő felelős hatóság általi meghosszabbítása – Nagyszámú, egyidejűleg nemzetközi védelemért folyamadó harmadik országbeli állampolgár – Fogalom – Egyéb körülmények figyelembevétele”

A C-662/23. sz. [Zimir][i] ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Raad van State (államtanács, Hollandia) a Bírósághoz 2023. november 9-én érkezett, 2023. november 8-i határozatával terjesztett elő

a **Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

és

**X**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: M. L. Arastey Sahún tanácselnök, D. Gratsias, E. Regan, J. Passer (előadó) és B. Smulders bírák,

főtanácsnok: L. Medina,

hivatalvezető: A. Lamote tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2024. október 23-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett írásbeli észrevételeket:

– X képviseletében M. F. Wijngaarden advocaat és S. Rafi szakértő,

– a holland kormány képviseletében M. K. Bulterman és A. Hanje, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: holland.

[i] A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

– a cseh kormány képviseletében A. Edelmannová, M. Smolek és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben,

– a francia kormány képviseletében R. Bénard, B. Dourthe, O. Duprat-Mazaré és B. Fodda, meghatalmazotti minőségben,

– a magyar kormány képviseletében Biró-Tóth Zs. és Fehér M. Z., meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében A. Azema, A. Baeckelmans, F. Blanc és S. Van den Bogaert, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2024. december 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta következő

**Ítéletet**

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.) 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdése b) pontjának ugyanezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben történő értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (igazságügyi és biztonsági államtitkár, Hollandia) és X, egy harmadik országbeli állampolgár között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya a menedékjogon alapuló ideiglenes tartózkodási engedély iránti kérelem hat hónapos határidőn belüli elbírálásának az említett hatóság általi elmulasztása.

## Jogi háttér

### *Az uniós jog*

3 A 2013/32 irányelv (3) és (18) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(3) Az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei rendkívüli ülésén megállapodott abban, hogy törekszik az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel módosított, a menekültek jogállásáról szóló, 1951. július 28-i genfi egyezmény [*Recueil des traités des Nations unies* (1954), 189. kötet, 150. o., 2545. sz.; kihirdette: az 1989. évi 15. tvr.] (a továbbiakban: a genfi egyezmény) teljes és mindenre kiterjedő alkalmazásán nyugvó közös európai menekültügyi rendszer létrehozására, ezzel megerősíti a visszaküldés tilalmának elvét, és biztosítja, hogy senkit ne küldjenek vissza olyan helyre, ahol üldöztetésnek van kitéve.

[…]

(18) A tagállamoknak és a nemzetközi védelmet kérelmezőknek egyaránt az áll érdekében, hogy a megfelelő és teljes körű vizsgálat lefolytatásának sérelme nélkül a nemzetközi védelem iránti kérelmek ügyében a lehető legrövidebb időn belül határozat szülessen.”

4 Ezen irányelv „Célkitűzés” című 1. cikke értelmében:

„Ennek az irányelvnek a célja a tagállamokban a [harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i] 2011/95/EU [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [(HL 2011. L 337., 9. o.)] szerinti nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárások megállapítása.”

5 Az említett irányelv „Hatáskörrel rendelkező hatóságok” című 4. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok valamennyi eljárásra kijelölnek egy eljáró hatóságot, amely ezen irányelv rendelkezései szerint felelős a kérelmek megfelelő vizsgálatáért. A tagállamok biztosítják, hogy a fenti hatóság megfelelő eszközökkel – ideértve kellő számú szakszemélyzettel – rendelkezzen ahhoz, hogy ezen irányelvvel összhangban elláthassa feladatait.”

6 Ugyanezen irányelv „Vizsgálati eljárás” című 31. cikke a következőket írja elő:

„(1) A tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelmeket vizsgálati eljárásban dolgozzák fel a II. fejezetben foglalt alapelvekkel és garanciákkal összhangban.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy – a megfelelő és teljes körű vizsgálat követelményeinek sérelme nélkül – a vizsgálati eljárások a lehető legrövidebb időn belül lezárulnak.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a vizsgálati eljárások a kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül lezárulnak.

Azon esetekben, amelyekben a kérelemre a[z egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i] 604/2013/EU [európai parlamenti és tanácsi] rendeletben [(HL 2013. L 180., 31. o.)] előírt eljárás alkalmazandó, a hat hónapos határidő attól az időponttól számítandó, amikor a vizsgálatért felelős tagállamot az említett rendelettel összhangban meghatározták, a kérelmező az adott tagállam területén tartózkodik, és az illetékes hatóság a kérelmezőt átvette.

A tagállamok az e bekezdésben előírt hat hónapos határidőt legfeljebb további kilenc hónappal meghosszabbíthatják, amennyiben:

[…]

b) nagyszámú harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy egyidejűleg folyamodik nemzetközi védelemért, ami a gyakorlatban rendkívül megnehezíti az eljárás hat hónapos határidőn belüli lefolytatását;

[…]

Kivételesen, kellően indokolt körülmények esetén a tagállamok legfeljebb három hónappal túllépheti az ezen bekezdésben előírt határidőt, amennyiben az a nemzetközi védelem iránti kérelem megfelelő és teljes körű vizsgálatának biztosításához szükséges.

[…]

(5) A tagállamok minden esetben legfeljebb a kérelem benyújtásától számított 21 hónapon belül lezárják a vizsgálati eljárást.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben hat hónapon belül nem kerül sor határozathozatalra, úgy az érintett kérelmezőt

a) tájékoztatják a késedelemről; és

b) kérésére tájékoztatják a késedelem okairól, valamint arról, hogy mennyi időn belül várható határozat kérelme ügyében.

[…]”

### *A holland jog*

7 A 2000. november 23-i Vreemdelingenwet 2000 (a külföldiek jogállásáról szóló törvény; Stb. 2000., 495. sz.) 42. cikke így rendelkezik:

„(1) A 28. cikkben említett ideiglenes tartózkodási engedély vagy a 33. cikkben említett határozatlan időre szóló tartózkodási engedély megadása iránti kérelem tárgyában a kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül kell határozatot hozni.

[…]

(4) Az 1. bekezdésben említett határidő legfeljebb kilenc hónappal meghosszabbítható, amennyiben:

[…]

b) nagyszámú külföldi egyidejűleg nyújt be kérelmet, ami a gyakorlatban rendkívül megnehezíti az eljárás hat hónapos határidőn belüli lefolytatását; vagy

[…]”

8 2022. szeptember 21-én az igazságügyi és biztonsági államtitkár a külföldiek jogállásáról szóló 2000. évi törvény 42. cikke (4) bekezdésének b) pontja alapján, amely a 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontját ülteti át a holland jogba, elfogadta a Besluit houdende wijziging van de Vreemdelingencirculaire 2000-t (a külföldiek jogállásáról szóló 2000. évi körlevél módosításáról szóló rendelet, a továbbiakban: WBV 2022/22), amely 2022. szeptember 27-én lépett hatályba. A WBV 2022/22 alapján az igazságügyi és biztonsági államtitkár kilenc hónappal meghosszabbította a menedékjogon alapuló ideiglenes tartózkodási engedély iránti kérelmek vizsgálatára nyitva álló hat hónapos határidőt. A WBV 2022/22-t minden olyan kérelem tekintetében alkalmazni kell, amelynek esetében a határozathozatali határidő 2022. szeptember 27-én még nem járt le.

## Az alapügy tényállása és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

9 2022. április 10-én X, egy török állampolgár, nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be Hollandiában.

10 2022. szeptember 21-én a WBV 2022/22 alapján az igazságügyi és biztonsági államtitkár kilenc hónappal meghosszabbította a menedékjogon alapuló ideiglenes tartózkodási engedély iránti kérelmek vizsgálatára jogszabályban meghatározott hat hónapos határidőt.

11 2022. október 13-án X levélben eljárásra szólította fel az igazságügyi és biztonsági államtitkárt, mivel az a hat hónapos határidőn belül nem hozott határozatot.

12 Mivel az igazságügyi és biztonsági államtitkár e felszólítást követően elmulasztotta, hogy két héten belül határozatot hozzon, X keresetet indított a rechtbank Den Haag (hágai bíróság, Hollandia) előtt.

13 2023. január 6-i ítéletével e bíróság megalapozottnak nyilvánította X keresetét, és megállapította, hogy a WBV 2022/22 elfogadásával az igazságügyi és biztonsági államtitkár nem jogszerűen hosszabbította meg a menedékjogon alapuló ideiglenes tartózkodási engedély iránti kérelmek vizsgálatára nyitva álló határidőt. Ezen ítéletben e bíróság arra is kötelezte e hatóságot, hogy az ítélet meghozatalától számított nyolc héten belül tartson első meghallgatást, és az ezen első meghallgatástól számított nyolc héten belül hozzon határozatot X kérelme tárgyában, a késedelem minden napjára 100 euró összegű kényszerítő bírság terhe mellett.

14 Az államtitkár ezen ítélettel szemben fellebbezést nyújtott be a Raad van Statéhoz (államtanács, Hollandia), amely a kérdést előterjesztő bíróság.

15 Az államtitkár e fellebbezés alátámasztása érdekében arra hivatkozik, hogy a külföldiek jogállásáról szóló 2000. évi törvény 42. cikke (4) bekezdése b) pontjának, valamint a 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdése b) pontjának alkalmazása szempontjából nem követelmény, hogy bekövetkezzen az egyidejűleg benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelmek számának hirtelen növekedése vagy „csúcsának” megállapítása. E hatóság az ilyen kérelmek számának fokozatos növekedése esetén – egyéb körülményekkel összefüggésben – szintén meghosszabbíthatja a vizsgálati határidőt annak érdekében, hogy a 2013/32 irányelv 31. cikkének (2) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelően biztosítsa a nemzetközi védelem iránti kérelmek megfelelő és teljes körű vizsgálatát. Az igazságügyi és biztonsági államtitkár azt állítja továbbá, hogy figyelembe veheti a nemzetközi védelem iránti kérelmek feldolgozása terén fennálló ügyhátralékot annak mérlegelése során, hogy meghosszabbíthatja-e a határozathozatali határidőt, mivel ezen ügyhátralék korlátozza az e kérelmek elbírálására való képességét, és hozzájárul ahhoz, hogy a gyakorlatban rendkívül nehéz legyen az eljárást a benyújtástól számított hat hónapon belül körültekintő módon lefolytatni.

16 2023. április 14-én az igazságügyi és biztonsági államtitkár menedékjogon alapuló ideiglenes tartózkodási engedélyt állított ki X részére, és kifizette számára a kényszerítő bírság címén fizetendő összeget.

17 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az igazságügyi és biztonsági államtitkárnak mindazonáltal továbbra is érdeke fűződik a fellebbezéséhez, mivel e kereset a 2023. január 6-i ítélet vitatására irányul, amelyben a rechtbank Den Haag (hágai bíróság) megállapította, hogy a

WBV 2022/22-vel e hatóság nem jogszerűen hosszabbította meg az e jogi aktusban említett, menedékjogon alapuló ideiglenes tartózkodási engedélyek megadása iránti kérelmek vizsgálatára nyitva álló határidőt.

18 E bíróság megjegyzi, hogy a 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában szereplő „egyidejűleg” kifejezés – annak tág értelmezése esetén – azt jelentené, hogy „rövid időszakon belül”, mivel a nemzetközi védelem iránti kérelmeket valójában ritkán nyújtják be szó szerint ugyanabban az időpontban. Mindazonáltal az említett bíróság szerint továbbra is szükséges olyan időbeli korlát meghatározása, amelynek során e kérelmek számának növekedése bekövetkezik, ami azok csúcspontját jellemezheti. Ráadásul, figyelemmel arra, hogy e növekedések nem azonnal érzékelhetők, a Raad van State (államtanács) megállapítja, hogy e rendelkezést csak bizonyos idő elteltével célszerű alkalmazni.

19 A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a 2013/32 irányelv a tágabb értelmezés keretében lehetővé teszi-e a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatára nyitva álló határidő meghosszabbítását, ha e kérelmek száma csak fokozatosan növekszik, miközben ebben az esetben az igazságügyi és biztonsági államtitkárnak megfelelő idő és lehetőség áll rendelkezésére e kérelmek elbírálására való képességének növelésére. Ezen értelmezés elfogadható lehet, mivel megfelel a 2013/32 irányelv arra irányuló céljának, hogy az eljáró hatóság a lehető legrövidebb időn belül, ugyanakkor körültekintő módon hozzon határozatot a nemzetközi védelem iránti kérelmek tárgyában.

20 Ezenkívül e bíróság megjegyzi, hogy a 2013/32 irányelv 31. cikkének (2) bekezdése szintén szerepet játszik ezen irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdése b) pontjának értelmezésében, mivel előírja, hogy a vizsgálati eljárást a megfelelő és teljes körű vizsgálat sérelme nélkül a lehető legrövidebb időn belül le kell zárni. Az e két követelmény közötti összefüggés fontos ekképpen, de nem egyértelmű.

21 Egyébiránt a kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtó harmadik országbeli állampolgárokkal vagy hontalan személyekkel kapcsolatos „nagyszámú” kifejezés szintén nem egyértelmű. A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy ezt a számot abszolút értékben kell-e meghatározni, vagy figyelembe lehet-e venni e kérelmek adott tagállamba történő áramlására vonatkozó számszerű adatokat.

22 E bíróság arra is keresi a választ, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatára irányuló eljárás 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában előírt hat hónapos határidőn belüli lefolytatásának gyakorlati nehézségei az ezen, egyidejűleg benyújtott kérelmek nagy számától eltérő körülményekből is eredhetnek-e.

23 E körülmények között a Raad van State (államtanács) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) a) Élhet-e a menekültügyi hatóság azzal a lehetőségével, hogy az eljárási irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontja értelmében egyidejűleg előterjesztett nagyszámú nemzetközi védelem iránti kérelem esetén meghosszabbíthatja a hat hónapos határozathozatali határidőt, ha a nemzetközi védelem iránti kérelmek e nagy számának növekedése egy bizonyos időszak alatt fokozatosan következik be, és ezért a gyakorlatban rendkívül nehéz az eljárás hat hónapos határidőn belüli lefolytatása? Hogyan kell értelmezni ebben az összefüggésben az »egyidejűleg« szót?

b) Milyen szempontok alapján kell értékelni, hogy az eljárási irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontja értelmében »nagyszámú« nemzetközi védelem iránti kérelemről van-e szó?

2) Van-e időbeli korlátja annak az időszaknak, amelyen belül a nemzetközi védelem iránti kérelmek száma növekedésének be kell következnie ahhoz, hogy az még az eljárási irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdése b) pontjának hatálya alá tartozhasson? Ha igen, milyen hosszú lehet ez az időszak?

3) Annak értékelése során, hogy az eljárási irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontja értelmében a gyakorlatban rendkívül nehéz-e az eljárás hat hónapos határidőn belüli lefolytatása, ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdésére tekintettel is figyelembe vehetők-e olyan körülmények, amelyek nem a nemzetközi védelem iránti kérelmek számának növekedésén alapulnak, mint például az a körülmény, hogy a menekültügyi hatóságnak már a nemzetközi védelem iránti kérelmek számának növekedését megelőzően felgyülemlett ügyhátralékkal vagy személyzeti kapacitáshiánnyal kell megküzdenie?”

**Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elfogadhatóságáról**

24 A francia kormány az írásbeli észrevételeiben hangot adott a kérdések elfogadhatóságával kapcsolatos kételyeinek, lényegében azzal érvelve, hogy az alapeljárás okafogyottá vált, mivel X már megkapta a menedékjogon alapuló ideiglenes tartózkodási engedélyt.

25 Amint az a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, az EUMSZ 267. cikkel bevezetett eljárás a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés eszköze, amelynek révén az előbbi az utóbbiak számára az uniós jog olyan értelmezését nyújtja, amely szükséges az előttük folyamatban lévő ügyek eldöntéséhez. Az előzetes döntéshozatalra utalás indoka nem az általános vagy hipotetikus kérdésekről való véleménynyilvánítás, hanem az adott jogvita tényleges megoldásának szükségessége. Az EUMSZ 267. cikkben foglaltak szerint a kért előzetes döntésnek „szükségesnek” kell lennie a kérdést előterjesztő bíróság által az előtte folyamatban lévő ügyben kialakítandó „ítélete meghozatalához” (2020. március 26-i Miasto Łowicz és Prokurator Generalny ítélet, C-558/18 és C-563/18, EU:C:2020:234, 44. és 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 A Bíróság ily módon több ízben emlékeztetett arra, hogy az EUMSZ 267. cikk szövegéből és rendszeréből is kitűnik, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás egyik előfeltétele a nemzeti bíróság előtt ténylegesen folyamatban lévő jogvita, amelynek keretében a nemzeti bíróságnak az előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéletet tekintetbe vevő határozatot kell hoznia (2020. március 26-i Miasto Łowicz és Prokurator Generalny ítélet, C-558/18 és C-563/18, EU:C:2020:234, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 Következésképpen a Bíróságnak hivatalból vizsgálnia kell az alapjogvita fennállását (2016. szeptember 13-i Rendón Marín ítélet, C-165/14, EU:C:2016:675, 24. pont).

28 E tekintetben a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy a 2023. január 6-i ítéletet, amelyben a rechtbank den Haag (hágai bíróság) megalapozottnak nyilvánította X keresetét, és arra kötelezte az igazságügyi és biztonsági államtitkárt, hogy az általa meghatározott határidőn belül folytasson le meghallgatást, és hozzon határozatot X kérelméről, a kérdést előterjesztő

bíróság előtt fellebbezés keretében vitatják. Az iratokból az is kitűnik, hogy azon tény, miszerint e hatóság 2023. április 14-én menedékjogon alapuló ideiglenes tartózkodási engedélyt állított ki X számára, nem zárta le e jogvitát, amely az előzetes döntéshozatal iránti kérelem benyújtásának időpontjában még folyamatban volt, valamint hogy a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az említett hatóságnak továbbra is érdeke fűződik a fellebbezéséhez, mivel a fellebbezés tárgyát képező ítélet kimondta, hogy e hatóság nem jogszerűen hosszabbította meg a menedékjog iránti kérelem tárgyában történő határozathozatal határidejét.

29 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az alapeljárás továbbra is folyamatban van a kérdést előterjesztő bíróság előtt, amelynek e határidő-hosszabbítás jogszerűségét kell elbírálnia, és e jogvita megoldásához a Bíróság előterjesztett kérdésekre adandó válaszára van szükség.

30 E körülmények között az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

## Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

### *Az első és második kérdésről*

31 Első és második kérdésével – amelyeket együtt kell vizsgálni – az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatára vonatkozóan e rendelkezésben előírt hat hónapos határidőt az eljáró hatóság kilenc hónappal meghosszabbíthatja abban az esetben, ha e kérelmek száma egy hosszabb időszak során fokozatosan növekszik, vagy e rendelkezés alkalmazásában időben korlátozott az az időszak, amelynek során e szám növekedésének be kell következnie.

32 A 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontja előírja, hogy a tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálására előírt hat hónapos határidőt meghosszabbíthatják, amennyiben nagyszámú harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy folyamodik nemzetközi védelemért, ami a gyakorlatban rendkívül megnehezíti az eljárás e határidőn belüli lefolytatását.

33 Így a tagállamok azon lehetősége, hogy e rendelkezés alapján meghosszabbítsák a nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálására rendelkezésre álló hat hónapos határidőt, három, egymáshoz szorosan kapcsolódó feltétel együttes fennállásától függ, nevezetesen először is, hogy az ilyen védelem iránti kérelmeket „egyidejűleg” nyújtsák be, másodszor, hogy e kérelmeket „nagyszámú” harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy nyújtsa be, harmadszor pedig, hogy így „a gyakorlatban rendkívül megnehez[üljön] az eljárás hat hónapos határidőn belüli lefolytatás[a]”. Ezeket az egymástól függő feltételeket együttesen kell értelmezni.

34 Először is, ami az arra vonatkozó feltételt illeti, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmeket egyidejűleg kell benyújtani, meg kell állapítani, hogy a 2013/32 irányelv egyetlen rendelkezése sem határozza meg az „egyidejűleg” kifejezés jelentését és hatályát. Így azt az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentését alapul véve kell értelmezni, figyelembe véve azon szövegkörnyezetet, amelyben e kifejezést használják, és azon szabályozás célkitűzéseit, amelynek e kifejezés részét képezi (lásd analógia útján: 2023. július 6-i Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid [Különösen súlyos bűncselekmény] ítélet, C-402/22, EU:C:2023:543, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 Az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentése szerint e kifejezés az „egyszerre” kifejezés szinonimája, ami főszabály szerint azt jelenti, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek nagy számát, amelyre a 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontja hivatkozik, ugyanabban az időpontban kell benyújtani.

36 Mindemellett, mivel – amint arra a főtanácsnok az indítványának 45. pontjában lényegében rámutatott – a nemzetközi védelem iránti kérelmeket a gyakorlatban ritkán nyújtják be pontosan ugyanabban az időpontban, annak érdekében, hogy e rendelkezést ne fosszák meg hatékony érvényesülésétől, az „egyidejűleg” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az azt jelenti, hogy „rövid időn belüli” benyújtást jelent, ami arra utal, hogy az említett rendelkezés nem vonatkozik arra az esetre, amikor e kérelmek száma hosszabb időszak során növekszik fokozatosan.

37 Másodszor, ami az arra vonatkozó feltételt illeti, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmeket „nagyszámú” harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy nyújtsa be az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentése szerint, a „nagy” kifejezés a nemzetközi védelmet kérelmezők „magas” számára utal.

38 Mivel a 2013/32 irányelv nem tartalmaz olyan kritériumokat, amelyek lehetővé tennék az ilyen szám – akárcsak relatív – számszerűsítését, amint arra a főtanácsnok az indítványának 46. és 48. pontjában lényegében rámutatott, e kérelmezők „nagy száma” meglétének értékelését a nemzetközi védelem iránti kérelmek érintett tagállamban való szokásos és előre látható áramlására tekintettel kell elvégezni, a jelenlegi és történeti statisztikai tendenciák alapján. Ahhoz, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontja értelmében vett „nagyszámú”, „egyidejű” benyújtásáról lehessen szó, az eljáró hatóságnak így a számadatok összehasonlító elemzése alapján meg kell állapítania, hogy az említett kérelmek száma az érintett tagállamban szokásos és előrelátható tendenciához képest rövid időn belül jelentős mértékben nőtt.

39 Harmadszor, ami az egyidejűleg benyújtott nagyszámú nemzetközi védelem iránti kérelem hat hónapos határidőn belüli elbírálásának gyakorlati nehézségeire vonatkozó feltételt illeti, az ilyen nehézségek fennállásának értékelését többek között a 2013/32 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése alapján a tagállamokra háruló kötelezettségekre tekintettel kell elvégezni.

40 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezés értelmében a tagállamok egyfelől valamennyi eljárásra kijelölnek egy eljáró hatóságot, amely ezen irányelv rendelkezései szerint felelős a nemzetközi védelem iránti kérelmek megfelelő vizsgálatáért, és másfelől biztosítják, hogy e hatóság megfelelő eszközökkel – ideértve kellő számú szakszemélyzettel – rendelkezzen ahhoz, hogy az említett irányelvvel összhangban elláthassa feladatait.

41 Márpedig, mivel az eljáró hatóságnak rendelkeznie kell a nemzetközi védelem iránti kérelmek szokásos és előre látható áramlásának hat hónapos határidőn belüli elbírálásához szükséges eszközökkel, az említett hatóság csak abban az esetben szembesülhet e kérelmek e határidőn belüli, megfelelő és teljes körű feldolgozását érintő nehézségekkel, ha az ilyen kérelmek száma az e tagállamban tapasztalható szokásos és előre látható tendenciához képest rövid időn belül jelentős megnő.

42 Ezzel szemben, ha a nemzetközi védelem iránti kérelmek száma egy hosszabb időszak alatt fokozatosan növekszik, az érintett tagállamnak a 2013/32 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének megfelelően intézkedéseket kell hoznia annak érdekében, hogy kiigazítsa az e kérelmek elbírálására való képességét. Így a 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdése

b) pontjának értelmezése során figyelembe veendő időszak hossza nem haladhatja meg azt az időtartamot, amely a tagállam számára ahhoz szükséges, hogy növelje az eljáró hatóság rendelkezésére álló eszközöket, hogy ismét elegendő kapacitással rendelkezzen e kérelmek ezen irányelvvel összhangban történő elbírálásához.

43 Negyedszer, a 2013/32 irányelv (3) és (18) preambulumbekezdéséből az következik, hogy ezen irányelv célja egy közös európai menekültügyi rendszer létrehozása, amelyben a megfelelő és teljes körű vizsgálat lefolytatásának sérelme nélkül a nemzetközi védelem iránti kérelmek ügyében a lehető legrövidebb időn belül határozatot kell hozni.

44 Kétségtelen, hogy a hat hónapos határidő meghosszabbításának a 2013/32 irányelv 31. cikkének (3) bekezdésében meghatározott lehetőségeit azért vezették be, hogy olyan különleges helyzetekre reagáljanak, amelyek hosszabb vizsgálati időt indokolnak e helyzetek megfelelő és teljes körű vizsgálata biztosításának érdekében.

45 Márpedig, amint az a jelen ítélet 41. és 42. pontjából kitűnik, az eljáró hatóság csak abban az esetben szembesülhet e kérelmek hat hónapon belüli elbírálására való képességét érintő nehézségekkel, ha az ilyen kérelmek száma jelentősen és rövid időn belül emelkedett, ami igazolja e határidőnek a 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontja szerinti meghosszabbítását.

46 Ennélfogva a 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdése b) pontjának olyan értelmezése, amely lehetővé teszi a tagállam számára, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálására előírt hat hónapos határidőt meghosszabbítsa abban az esetben, ha e kérelmek száma fokozatosan növekszik egy hosszabb időszakon keresztül, veszélyeztetné az ezen irányelv által követett célt.

47 A fentiek összességéből az következik, hogy a 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontja abban az esetben alkalmazandó, ha a nemzetközi védelem iránti kérelmek száma az érintett tagállamban fennálló szokásos és előre látható tendenciához képest rövid időn belül jelentősen megnő, következésképpen nem terjed ki arra az esetre, amikor e kérelmek száma hosszabb időn belül fokozatosan növekszik.

48 Ekképpen korlátozott azon időszak, amely alatt a nemzetközi védelem iránti kérelmek számának növekednie kell ahhoz, hogy az a 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdése b) pontjának hatálya alá tartozzon, és ezen időszak hossza nem haladhatja meg azt az időtartamot, amely a tagállam számára ahhoz szükséges, hogy növelje az eljáró hatóság rendelkezésére álló eszközöket, hogy az irányelv 4. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeknek megfelelően ismét elegendő kapacitással rendelkezzen az e rendelkezésben előírt hat hónapos határidőn belül beérkezett nemzetközi védelem iránti kérelmek elbírálásához. Az ehhez szükséges időt a nemzetközi védelem iránti kérelmek megfelelő és teljes körű feldolgozásának terén kompetens személyzet felvételéhez és képzéséhez elegendő idő alapján kell értékelni.

49 A fenti megfontolásokra tekintettel az első és a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálására vonatkozóan e rendelkezésben előírt hat hónapos határidőt az eljáró hatóság kilenc hónappal meghosszabbíthatja abban az esetben, ha e kérelmek száma az érintett tagállamban szokásos és

előre látható tendenciához képest rövid időn belül jelentősen megnő, ami kizárja azt a helyzetet, amelyet az említett kérelmek számának hosszú időn keresztül történő fokozatos növekedése jellemez.

### *A harmadik kérdésről*

50 Harmadik kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének az ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatára irányuló eljárás hat hónapos határidőn belüli lezárásának gyakorlati nehézsége az egyidejűleg benyújtott ezen kérelmek nagy számától eltérő olyan körülményekből is eredhet, mint például a fel nem dolgozott kérelmek jelentős mennyiségének előzetes fennállása vagy az eljáró hatóság személyzetének elégtelensége.

51 A 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdése b) pontjának szövegéből kitűnik, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatára vonatkozó hat hónapos határidő tiszteletben tartásával kapcsolatos, e határidő e rendelkezés alapján történő meghosszabbítását igazoló gyakorlati nehézségeknek abból kell eredniük, hogy harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek nagy száma folyamodik egyidejűleg nemzetközi védelemért.

52 A vizsgálat határideje említett rendelkezés alapján történő meghosszabbításának igazolására az egyidejűleg benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmek nagy számán kívüli egyéb körülmények elismerése veszélyeztetné azokat, a jelen ítélet 40. pontjában említett kötelezettségeket, amelyeket a tagállamoknak ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdése alapján tiszteletben kell tartaniuk.

53 Mivel e rendelkezés azt jelenti, hogy az érintett tagállamnak meg kell győződnie arról, hogy az eljáró hatóság képes kezelni a nemzetközi védelem iránti kérelmek számának ingadozásait, amennyiben e kérelmek száma megfelel a szokásos és előre látható tendenciának, e tagállamnak olyan eszközöket kell nyújtania e hatóság számára, amelyek biztosítják a kérelmek elbírálására való megfelelő képességet. Ezzel szemben, amennyiben előre nem látható körülmények merülnek fel, mint például az említett, egyidejűleg benyújtott kérelmek számának jelentős növekedése, nem várható el a tagállamtól, hogy az előírt hat hónapos határidőn belül teljesítse a kötelezettségeit, mivel előfordulhat, hogy az eredetileg előírt eszközök nem elegendőek, és e tagállam nem feltétlenül képes az e növekedés által megkövetelt további, különösen a személyzetet illetően felmerülő szükségletek azonnal kielégítésére.

54 Ugyanis, bár a tagállamoknak biztosítaniuk kell az eljáró hatóság emberi erőforrásainak megerősítését a nemzetközi védelem iránti kérelmek számának növekedése esetén, nem várható el tőlük, hogy azonnal képesek legyenek ténylegesen kielégíteni azokat a további szükségleteket, amelyek e kérelmek számának az érintett tagállamban szokásos és előre látható tendenciához képest rövid időn belüli jelentős növekedésével járnak. Következésképpen rendelkezniük kell az eljáró hatóság rendelkezésére álló eszközök bővítéséhez szükséges idővel, hogy ismét elegendő kapacitással rendelkezzen e kérelmek ezen irányelvvel összhangban történő elbírálásához. A 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontja ezért rendelkezik az említett kérelmek vizsgálatára előírt határidő legfeljebb további kilenc hónappal történő meghosszabbításának lehetőségéről.

55 Következésképpen a nemzetközi védelem iránti, egyidejűleg benyújtott kérelmek száma jelentős megnövekedésének időpontjában elbírálásra váró ilyen kérelmek száma önmagában nem minősülhet a 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontja szerinti meghosszabbítást igazoló körülménynek. Amennyiben e kérelmek száma hosszú időn keresztül folyamatosan magas, a tagállam feladata, hogy ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdésével összhangban az eljáró hatóság számára megfelelő eszközöket nyújtson a kérelmek elbírálásához megfelelő kapacitás biztosításához.

56 A fenti megfontolásokra tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének az ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatára irányuló eljárás hat hónapos határidőn belüli lezárásának gyakorlati nehézsége nem eredhet az egyidejűleg benyújtott ezen kérelmek nagy számától eltérő olyan körülményekből, mint például a fel nem dolgozott kérelmek jelentős mennyiségének előzetes fennállása vagy az eljáró hatóság személyzetének elégtelensége.

## A költségekről

57 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

**1) A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontját**

**a következőképpen kell értelmezni:**

**a nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálására vonatkozóan e rendelkezésben előírt hat hónapos határidőt az eljáró hatóság kilenc hónappal meghosszabbíthatja abban az esetben, ha e kérelmek száma az érintett tagállamban szokásos és előre látható tendenciához képest rövid időn belül jelentősen megnő, ami kizárja azt a helyzetet, amelyet az említett kérelmek számának hosszú időn keresztül történő fokozatos növekedése jellemez.**

**2) A 2013/32 irányelv 31. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontját ugyanezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdésével együttesen**

**a következőképpen kell értelmezni:**

**a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatára irányuló eljárás hat hónapos határidőn belüli lezárásának gyakorlati nehézsége nem eredhet az egyidejűleg benyújtott ezen kérelmek nagy számától eltérő olyan körülményekből, mint például a fel nem dolgozott kérelmek jelentős mennyiségének előzetes fennállása vagy az eljáró hatóság személyzetének elégtelensége.**

Aláírások